

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 21 НОВЕМБРА 1942

БРОЈ 52 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ТРАЖЕ СЕ НОВИ ЦРЊЦИ У ЕВРОПИ

Алжир, новембра. — После неуспешног случаја са Дарланом, амерички генерал Ајзенхауер се угривао за усну и пребацио јетко Енглезима:

— Што нам није успело да се помоћу Дарлана дочепамо француске флоте, кривица је до вас Енглеза — Јер сте „много таличник“ са вашом црначком политиком у Европи.

ИЗБЛЕДЕЛА ОЧЕКИВАЊА

Лондон, новембра. — Дописник Рајтера јавља негде из Европе, да су се због дугог чекања поквариле фризури свима онима који се нагло дотераше, приликом искрцавања америчких трупа у Африци.

А онима који очекиваху бели хлеб од гриз брашна побелише очи од зурења.

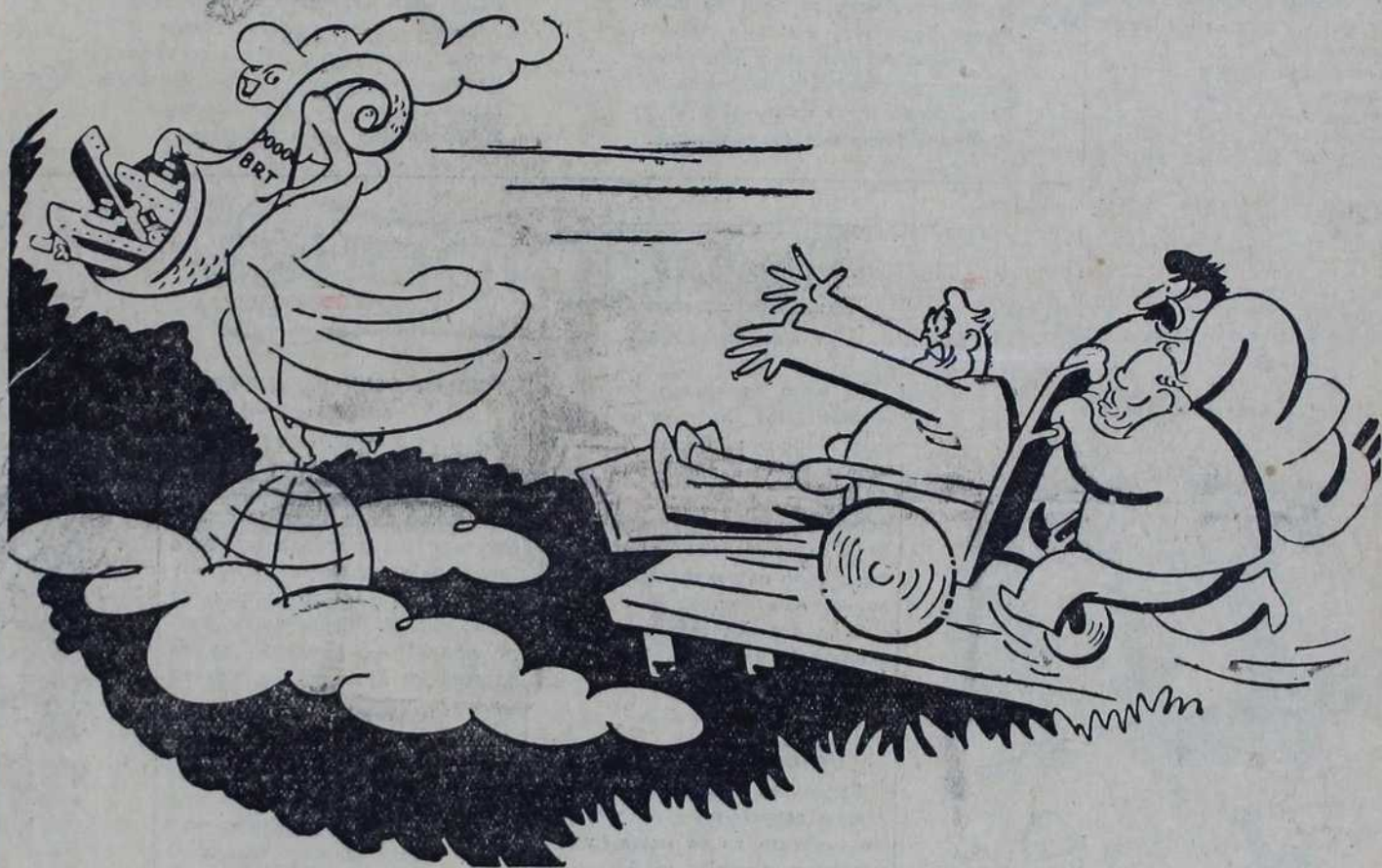
Сазнаје се да су ове чекалице записале непредвиђене трошкове и изгубљено време у тефтер и сада чекају да наплате — ратну штету.

СТАЉИН СЕ БРИНЕ ЗА ЧЕРЧИЛОВО ЗДРАВЉЕ

Кујбишев, новембра. — Саслушавши последњи Черчилов говор, у коме овај каже да му се срце цепа за Совјете. Стаљин се јако забринуо за Черчилово здравље и одмах му послао телеграм ове садржине:

»Друже Черчиле, немој да се бринеш за нас. Чувај своје здравље и своје срце. Јер ако би ти одапео, ко би нам причао преко радио тако лепе бајке, а ти си их знао много, о помоћи, о другом фронту у Европи и тако даље.

ТРКА ЗА СРЕЋОМ

— Напред, децо, ако је ухватимо, ми смо на коњу.

МАЊ АКО ОНА НЕ ПОМОГНЕ

Лондон, новембра. — »Дејли Хералд« јавља да је једна група енглеских политичара упутила пи-

смо госпођи Рузвелт поводом немира у Индији. У писму се између осталог каже:

— Ми се надамо да нам нећете ускратити вашу драгоцену потпору при евентуалном покушају посредовања у Индији.

Ситуација је у Индији врло озбиљна и Енглези су забринути, мањ ако им госпођа Рузвелт не помогне.

У ФАРБИ СУ

Лондон, новембра. — (Рајтер). Кад је Черчил чуо за пораз америчке флоте на Пацифику, весело је изјавио:

— Сад ми је много лакше. Кад мора наша флота да страда у Медитерану, нека страда и америчка. У фарби смо и нек се зна да смо савезници.

СТАТУС КВО

Кујбишев, новембра. — Са фронта је издат следећи коминик: »Стање је свуда без промене. Непријатељ помало напредује а ми помало отступамо. Тако је као и раније«.

НЕУЧТИВА ЖЕНСКА

Лондон, новембра. — Држање Француске изазвало је велико разочарење код Англосаксонаца, који сада изјављују:

— Која је то женска која се плаши од тако феш центлмена као што смо нас двојица. Да је као наше даме, она би нас примила раширених руку, а пошто је неваспитана и конзервативна, она не уме да цени срећу.

ЗБОГ НАВИКЕ

Казабланка, новембра. — На питање новинара зашто је искрцавање Американаца на незаштићену француску Африку праћено толиком рекламом, генерал Ајзенхофер је изјавио:

— Ми смо, знате, навикли на оперете, па нам та врста лежи...

Енглеска одликовања

— Шта да вам кажем, Смиле, да вас предло-
жим за орден мантила за купање!

Успех ацелоамеричке флоте

Лондон, новембра. — Војни успех ацелоамеричке флоте у Лондону изјављују те. Војни кругови у Лондону се надају да овакви успеси неће остати усамљени.

Епиграм

Од прасеће бодље неке
Што свуд лете ко иверје
Баш не боду, јер су меке
Као да су право перје
Кога гребе пуж на глесту
Њему савест није чиста.

Метеоролошки

извештај

Европа: Време лепо и ведро. Лаки облаци на Средоземној обали растерани су и на Ривијери је сунце. На Волги и Кавказу мраз и поледица. Грмљавина из тих крајева непрестано одјекује. У Каналу повремено пљускови и бура.

Африка: Променљиво.

Азија: Време се погоршало са изузетком Кине и Индије, где је још више захладило, са ноћним мразевима.

Америка: Промаја у ратној индустрији, бура по Океанима, клизавица у Конгресу.

Аустралија: Буре и непогоде у Пацифику. Грмљавина на Соломонским острвима. Пљускови и севање муња над северном Аустралијом.

Енциклопедија
Американа

Инвазија: — Напад на неког немомног суседа.

Међународни уговор: — Најбољи начин да се неко превари.

Атлантик: — Рубрика губитка.

Гангстери: — Најбољи војници.

Избори: — Пуштање пара у народ.

Реклама: — Утрапити неког шкарт робу.

Блеф: — Дозвољен трговачки трик.

Радио: — Шарена лажа за децу.

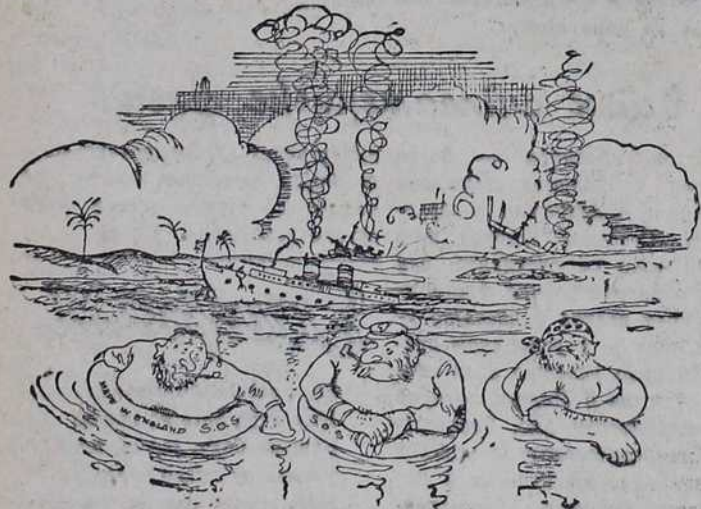
Африка: — Богат мајдан.

На каналу

— Пази, какве су ове терџаве, кад падају с неба!

— Море, зар не знаш, да су то купе у ваздуху.

— Нисмо морали долазити чак пред Африку да се купамо. Ближи нам је био Атлантик.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

За Рузвелтов само ђеф,
на све стране лаж и блеф

Код ортака успех из руку се оте
Осташе без свега, јер немају флоте
На срећан крај рата умрла је нада
Хоће да их сатре вечита блокада
Коју измислише да Европу муче
Проналазак сопствен у главу их туче
И ко мелем за ту, без пребола рану
Они нападају Јадну Маријану
Да јој колоније отму све на силу
Не дирају војеку способну и чилу
И од пропаганде сад се дигла вика
Победа им треба али без ризика
Ал' и јевтин успех хоће да се стужи
Флота им страдапа у заливу Бужа
А Французи опет нежељеног госта
Одбраном јуначком задржаше доста
И сад овај потхват изведен на збр
Јесте да је фишек, али само ђор.

Америчка војска код дањних острва
Која се искрца — поста као мрва
Јер Јапанци неће да знају за шалу
Много боље туку нег' што праве хвалу
И у место другог празног разговора
Они флоту шаљу у дубину мора
Залуд из Њујорка цвили баба стара
Излемани Јенки код Гвадалканара

А кад њима ствари не иду баш глатко
Они дају вести нејасно и кратко
И када их Јапан баш јуначки тресно
За њих стање »мутно и још неизвесно«
А када се деси нека ситна стварца
Они од комарца направе магарца
Сви успеси њини — пропаганда сама
Аније ни чудо! Струка им реклама,

Док на мору лађе угасише свећу
Стаљин на бојишту нема бољу срећу
Иако се сада у невољи крсти
У Европи само осташе му прсти
Снег је свуда пао, сауда мраз и цича
Зима ће их спасти, то је лажна прича
Ал' овога пута рат се друкше води
Зима ће баш њима највише да шкоди
У Африци борба у пуном је току
Осовина стигне у једноме скоку
И Тунис се брани, биће посла врућа
Није доста што се кроз радњу трућа
Једна шака људи што из неба паде
Направиће чудо, офанзива стаде
И сада ће борба циновска да крене
На земљишту старе, древне Картагене
Може скупо стати Јенке ова шала
У Европи има доста Ханибала.

Преглед СТРАНЕ
Штампе

Са мало коментара британски часопис: »Њу Стетмен енд Њеш-јон« опомиње: Пораз Американаца и Енглеза приликом неког исцрцавања већег стила на европски континент деловао би у вези са совјетским повлачењем страховито на расположење у Северној Америци.

Сада, зна цео свет зашто се не искрцавају у Европу. Воде људи рачуна о расположењу Американаца.

САВЕЗНИЧКИ УСПЕСИ

Лондонски »Дејли Мејл« констатује забринуто: »Глупо би било веровати да се може транспортовати петројел из Баку-а Каспијским морем. А била би још већа глупост надати се да ће Енглеска и Америка бити у положају, да снабдевају Совјете преко Ирана.

КРУПНИ РАЗЛОЗИ

»Њус Кроникл« из Лондона, мишљења је да је бесмислено водити рат по британско-америчком календару, јер овај календар никад неће признати Немци.

Чудо, што неће да им признају сви овај велики разлог од кога зависи победа!

ДА НЕ ДОБУ НА »ГЛУПЕ
МИСЛИ«

Како се сазнаје, америчка влада је издала наређење филмским предузећима да се у новим филмовима више не смеју приказивати сцене у којима се много једе и пије »да америчка јавност не би гледајући то дошла на глупе мисли«. Вероватно су »глупе мисли« — помисао да ли председник Рузвелт једе као на филму?

МАМАЦ

Једна модискиња у Америци измислила је чудан трик за своје женске муштерије. После тога трика навала је била толика да се убрзо обогатила.

Њен мамац је био један папагај научен да чим уђе женска муштерија у радњу, каже: — Ала је лепал!»

»Њујорк Хералд« доноси вест да је »Клуб старих уседелица« у Балтимору поконио тамошњем гарнизону заставу с натписом: »Напред у Берлин и Токио!« Главно је готово, остаје ситуација да се изврши.

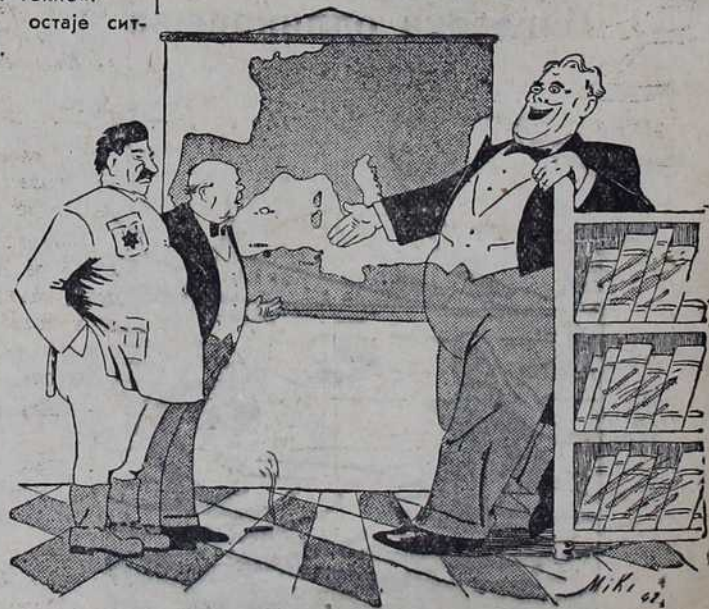
Елеија

По бурној и црној ноћи
Потмуло ветар хуји
Споро се конвој креће
Док море околу бруји.

По таквој претећој ноћи
Док муња за муњом пали
Подводни витези мора
У лов се беху дали.

И на несрећни конвој
Торпеду пусти ону
И одјекну прасак бомби
Док многи бродови тону.

А на пучини морској
Кад муња каткада сине
Виде се димови густе
И — бродске опупине!

РУЗВЕЛТ: — Јесам ли ти рекао друже Стаљине да ћу ти помоћи.

СТАЉИН: — Јест. Само не у Европи.

Савременом

Шкодило ти није
Још ниједно стање
Малер те не бије
Помаже ти знање
Кад ти зледе рану
Поново је зави
Кад ти ва жуљ стану
Ти се луд направи
А после на касу
Увек тачно сврати
И »муке« наплати.

Савремена
поређења

Сигуран — као енглеска обешања.

Побожан — као Стаљин.

Племенит — као црна берза.

Поштен — као Америка.

Стрљив — као кираџија.

Задовољан — као практикант.

Весео — као први у месецу.

Наиван — као масон.

Јевтин — као америчке помоћ.

Веран — као савез са Енглескима.

Васпитан — као трошаринац.

Тачан — као бакалин.

Учтив — као пиљар.

Угодан — као возња у трамвају.

Чврст — као еспадриле.

Таличан

- Нашао сам детелину са четири листа.
- Мора да ти је донела срећу.
- Како да не! Била је у пуном буџелару.

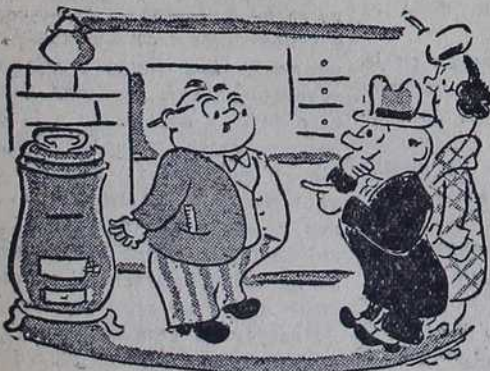
Радио Лондон

- Шта је ово са мном, стално губим!
- Тако ти треба кад слушаш радио-Лондон.

- Твој пријатељ је заспао, Олга!
- И зато ме ти будиш усред другог чина!

- Са овом пећи уштедићемо половину угља.
- Пошаљите ми онда две, тада ми уопште не треба угља.

НЕДЕЉА

НЕДЕЉА, 15 НОВЕМБРА

Адвокат Пера бранио јуче неког Ђоку, чувену испичутуру и разбојника. Бранио га и одбранио. Суд је изрекао пресуду и већ је суђење било завршено, када се Пера обрати судији:

— Г. судија, имам још једну молбу:

— Молим! — каже судија.
— Знате, ја станујем далеко, чак на Пашином брду, па вас молим да мога клијента тек сутра пустите. Дао ми је хонорар па ме страх да успут не падне у искушење.

ПОНЕДЕЉАК, 16 НОВЕМБРА

Одем данас у биоскоп. Рђаво време па немам куд. До мене у мраку разговарају две госпођице. Није ме занимао филм па ослушнем њихов разговор.

— Знаш ли да је Стева оглашен као неспособан а Мику оспособили — вели једна.

— Ха, ха, ха! — кикоће се друга.

— Зашто се смејеш? — пита прва.

— Па и јесте за смејање. Баш ти доктори не знају. Требали су да Мику ослободе, а Стеву узму.

— Зар ти знаш боље од лекара? — интересује се прва.

— Па ако ја не знам, ко ће знати! Водила сам љубав са обојицом.

УТОРАК, 17 НОВЕМБРА

Прича ми жена да је јуче била на једној господској слави. Свега пуно па се види да се раг не осећа.

— Надари ме ђаво — вели ми жена, да упитам зашто нису од толиких ђаконија одвојили за сиротињу а они прославили скромно, као што је данас ред. Јао, кад ме дохватише под унакрсну ватру.

— Којешта! — вели домаћин.

— Нема данас сиротиње — вели домаћица.

— Не могу да нађем служавку по три месеца а после се прича о сиротињи — каже ташта.

А једна напарфимисана госпођа, позната као чланица хуманих друштава, вели, напуњивши уста:

— Уосталом, сиротиње има толико да ни све ово не би помогло. Ко ће утрети све сиротињске сузе. Људи не би славили као што треба, а ником не би било поможено!

СРЕДА, 18 НОВЕМБРА

Мој далеки рођак, доктор Сима, дошао јутрос код мене, па ми прича:

—Једном мом млађем колеги десио се јуче овај догађај. Као први пацијент дође један остарији човек, сав утучен који се скљока на столицу, чим уђе у ординацију.

— Шта вас боли? — пита колега.

— Све, господине докторе. И мозак и цигерица и срце. Дошло ми да се убијем. Уби ме покварен свет. Упропастише ми сав. Не могу да тренем.

— Лако ћемо за то — вели доктор. Сад ћу вам преписати каљице. Спавајте као топ. И

поче да пише рецепт, али га пацијент прекиде:

— Не помажу ту каљице! Боље ви мени исплатите две последње рате за овај филм.

ЧЕТВРТАК, 19 НОВЕМБРА

Госпа Роса се разводи са њеним Иком. И то због деце. Лепо вели пословица: Мали узроци, велике последице. Они имају синчића Раду, који опет има друга Пају, сина њиховог пријатеља Мике.

Пре неки дан Паја пошао увече кући, а мали Рада, дечко од седам година, пољуби Пају у руку.

Госпа Роса се насмеја кад то виде, па вели:

— Шта се децо измотавате. Лепо се загрлите и пољубите, као другови.

— Не ради се тако мама — каже мали Рада озбиљно. Пред светом се никад не љуби. Ја сам видео нашег тату. Кад је на само са Пајином мамом он је грли и љуби и зове „дуле“, а кад има неког у соби он је љуби у руку и каже: „госпа Заго“... И сад због тога госпа Роса оставља њеног Ику.

ПЕТАК, 20 НОВЕМБРА

— Догодио ми се велики малер — жали ми се вечерас Трифун, бакалин.

— Шта је било? питам ја.

— Дођем ја у подне кући кад се моја жена грли са једним човеком. Хтедох да паднем у несвест.

— Па шта си му казао?

— Ништа!

— Како ништа? — чудим се ја.

— Па у томе и јесте малер. Нисам могао ни смео ништа да му кажем, пошто је то мој главни поверилац. Савио сам шипке и отишао и сад се шетам по вароши док он не оде. Куд смем да ударим на њега. Сутра би ми затворио радњу. Ал' њу ћу да удесим.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Да, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

— Вала, то и јесте малер — велим му ја.

Запазио је

- Драга госпођице, ево већ неколико пута узастопце догађа се да имам то задовољство да се возим трамвајем у исто време кад и ви Верујте да сам вас нарочито запазио и...
- Опазила сам и ја вас. Увек седите, а ја стојим...

Корист од старости

- Што си тако весео!
- Мило ми је што сам остарио па не морам да чистим снег.

Дозлогрдило му се

- Драга комшинице молим вас покажи ми ваш радио-апарат.

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Београдска козерија

Калемегдански стратег

Симу је одавно обузео нагон за освајањем. Добио је жарку жељу да све бране и бедеми пред њим падају, а он само осваја, осваја и ужива у својим победама...

Немојте само поверовати да је Сима можда неки војсковођа. А, не, не... Он није никакв војсковођа, него највећи јунак наших дана — монден, освајач женских срцаца. Он је оно што је некада био Дон Жуан, само са значајем који му даје данашњица.

Сима необично воли да га зову освајачем и у том циљу се и он, увек када описује своје „освајачке“ подвиге, служи ратничким речником. И то не речником Дон Жуановог времена, већ опет модерним.

Тако је Сима опет једном ових дана искористио можда последње сунчано време, погодно за операције на копну, мору и у ваздуху. Отишао је на највеће београдско бојиште, Калемегдан, тамо где се многа љубавна коља ломе.

Наш стратег је одмах осмотрио терен и спремио се за операције.

Први циљ напада имала је да буде једна млада жена која је седела на усамљеној клупи. Али Симу је узнемирвао мушкарац који је седео поред ње и слатко дремао. „То би једино могао бити њен муж“ — помислио је Сима. — „Јер ко може сем законитог мужа тако хладнокрвно да спава поред лепе женице!“

Она се лагано насмешила, видећи Симу у неприлици...

— Згодан објекат за напад из ваздуха пикирањем... — закључио је стратег. — Али ако се противавионска артиљерија пробуди?...!

Тако се завршила прва намера за напад.

Али, једна је прилика пропала, дошла је друга: згодна млада девојка, привлачна као петролејски извори а грациозна као ловачки авион. Само, истина, и безобразна као „штука“: допустила је да је велики освајач Сима двапут јури кроз цео Калемегдан, а није удостојила ни једним покретом или ма једном речи његова добацивања и јурњава.

— Ах, овде би ми изгледа био потребан апарат великог акцио-

ног радиуса!... — завршио је Сима и ову неуспелу операцију.

Како операције у ваздуху нису имале жељено дејство, наш се стратег преселио на море. И прва прилика за напад се одмах указала: била је то једна тешка јединица која се истина не би могла мерити регистар тонама али на кантару би показала око сто. Узалуд се она насмешила на Симу. Он није имао храбрости да се судари са тако тешком јединицом. Морао је брзо да умакне са њеног хоризонта, да она сама не би осула паљбу на њега.

На мору има неоспорно и лепих, срећних дана. Тако је Симу обасјало екваторско сунце, кад је опазно грациозну, лаку јединицу како усамљена плови.

Сима се припремио за напад и управио брод у правцу незаштићене јединице. Када се лака јединица појавила иза жбуња, наш стратег баш хтеде да изда прву команду... Али одмах за љупком јединицом појавише се две тешке, наоружане кишобранима. Једну од ових је леки бродић називао именом „мама“ а другу „тетка“.

Дакле, конвој! — прогутао је стратег пљувачку, подвукао реп и са брзином од педесет чворова удаљио се са места несудбене битке.

Сада су наступили сви изгледи да брод великог стратега Симе уплови у мирну луку. Тојест, он је опазно нешто згодно на једној клупи, поред чега је одмах сео са освајачким намерама. И тамај је помислио: „Све је у реду; освајач са својим пленом плови у мирну луку, кад...“

Мина! Она му је љутио окренула леђа и само чека да је додирне, па да експлодира. Али он, стари стратег, зна како треба ступити у борбу с мином: лагано и опрезно.

Тако је ускоро опасна брана између њих уклоњена а девојка се насмешила, као да каже: „Предајем се!“

Велики стратег Сима је био задовољан: ипак је нешто освојио. Али се опет на крају крајева није знало ко је кога победио. Јер Сима је сада њен заробљеник; заљубио се у њу!

А, најзад, многи велики стратеги су завршили у заточењу, као Наполеон на пример.

Да подели

Трули богаташ Илија сретне се са варијеткињом Емом.

— Шта је са вама госпођице Ема? Не видим вас више у нашем крају. Да се нисте преселили?

— Јесам, одговори Ема, па даде Илији десет посетница. Ево, овде имате моју нову адресу.

— Хвала на љубазности, али доста ми је и једна посетница. Што ми дајете десет?

— Оне друге поделите вашим пријатељима.

◆◆
— Тата, бојиш ли се ти вука?
— Не бојим се, сине.
— А бојиш ли се бесног пса?
— Не бојим ни њега?
— А зашто се онда бојиш маме?!

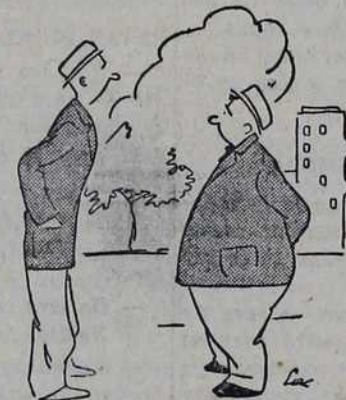
◆◆
— Тражио си ми хиљаду динара за неколико дана, а ево већ десет дана отада прође...

— Дајем ти часну реч да ми дуже новац није ни трајао.

— Кадгод видиш какву згодну девојку, заборављаш да си ожењен.

— Вараш се, драга. Тада се баш сетим тога.

◆◆

— Шта ћеш, жена увек има последњу реч.

— Код мене вала нема, ја сам увек последњи.

— Па шта јој то кажеш!

— Опрости ми срце моје.

◆◆

Жена пита мужа:

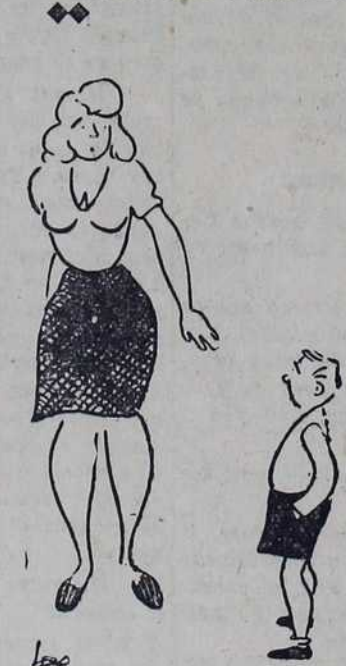
— Куда журиш, Мито?

— Паметна жена никада не пита мужа куда ће.

— Паметан човек је увек пред жене!

— Паметан човек и нема жену.

◆◆

— Мама, доноси ли и слонове рога!

Па удај се

— Ако тако продужиш одмах ћу те напусти, па ћу се удати за другог!

— Па удај се!

— Шта, зар ти не би ни мало жалио!

— Што да жалим човека, кога и не познајем.

Сигурно јемство

Гост: Колико имам да платим?
Келнер: 80 динара за ручак и вино.

Гост: Платићу други пут.
Келнер: Али ја вас не познајем.

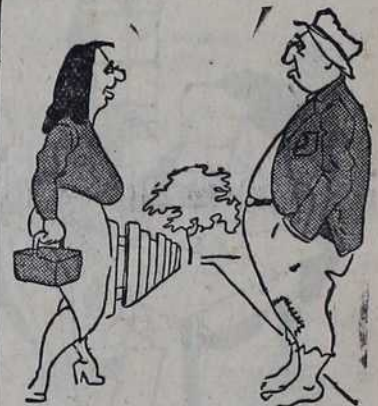
Гост: Ништа зато. Видите напоље, киша пада. Позајмите ми ваш кишобран, па сте сигурни да ћу опет доћи, да вам га повратим.

◆◆
— Децо, обраћа се учитељ ђацима, будите тако мирни да се чује кад падне игла на под!

У учионици настаје тишина.

После пет минута јавља се Перича из последњих клупа:

— Госпођице, пустите већ једну иглу нек падне!

— Госпођо, ја сам био најбољи пријатељ вашег покојног мужа. Тако би ме радовало, кад би ми дали нешто што би ме потсећало на њега.

— Узмите мене.

Тошке у позоришту

Рекнала ми госпоја Дика, од тозу марвењака да ће ме води куде комендију ди изигравају глумци њихови фицови и измонтације. Тој, неје право, државско, позориште, већ онако прифатно, ал брате баш се исмеја у слас. Господ ги потепаја куд се сетише да изигравају онако смешни човечи. Понајпрво рипнало једно женче испред онеја фирангу и поче да поји какој булбул, кад у онеја помрчину поче неко да ме фаћа за руку.

— Кој си бре? — викам си ја. Шта работаш по оваја помрачину, а једна гушодавка из комшил'к си збори:

— Ја сам, ич се не плаши. Страф ме је у ирак затој сам се уфатила за теб.

Кад блесну гелектрика ја гу кибицину сас лево око: Позгодна ама се издужила какој глдан година. Нема у њу ни две оке месо, ал ко га знаје можда је поубава од неку дебелу и затој си ја поче да си фаћам поцврсту везу ал сам забравија да се у тамнину ич не работи због за-

што може да бидне калабал'к. Такој сам и ја натрапаја на неки краци и таман поче да фаћам свезу кад ме неко бутну у мешинку и једна геновева писна-ла какој да је неко вади очи.

— Јао, кој се бре штипа?

Гелектрика се упали, напраји се комендија и ја сам изгутаја љушке и пцовање па ме напудише из салу. Лепо си вика народ: Од много смејање испадне пла-кање. Ишеја сам на комендију да се из мен напраји комендија и измонтација и с'г жив срам да ме изеде. Кад сам стигнаја на куде дом, питају ме госпа Дика како беше у позориште а ја од резил'к салте жмиркам какој свроче на југовину. У себи си мислујем неје бре лако на куде мен и шта ме па запитујеш, ал кој ће бре с гушодавке да иза-ђе на крај. Проклете Еве истераше Адама од куде рај а неће да изведу на селамет једно Тошке од куде Лесковац. За тој ће с'г да отварам четворо очи и сас женске нећу си имам работу.

— Зашто су први људи ишли голи?

— Не знам.

— Зато, јер се нису плашили трећег.

◆◆

Професор: Шта су то мумије?

Бак: То су Египћани у музеју.

◆◆

— Морам ти признати да је твоја жена лепша од тебе.

— Па природно.

— Није природно, него вештачки.

Шешир

Срела се два пријатеља.

— Нешто ти леп шешир?

— Леп него шта!

— Скоро као нов?!

— Као нов! А носим га већ четири године.

— Како?! Није могуће?!

— Није могуће?! Па како да га тако очуваш?

— Просто брате! Двапут сам му мењао пантљику, једанпут га дао на хемиско чишћење а јуче сам га заменио у кафани!

◆◆

Један странац дошао у Београд и залутао. Најзад рече једном мангупчету:

— Ја бих хтео да идем на Теразије...

— Па идите. Ја вам не браним.

◆◆

СА ЖУРА

Једна позната монденка (позната због многих својих авантура) хвали се да се верила и како се хвалила пред пакосним пријатељицама додаде:

— Своме веренику испричала сам сву своју прошлост. Шта кажете каква храброст?

— И какво памћење! — дочекале пријатељице у глас.

ШИРЕНА СТРАНА

Бодљикава козеруца

Најбоље, а у исто време и најгоре предузеће у нашем друштву јесте брак. Најбоље за трећег који стоји по страни, а најгоре по онога који носи фирму. Он сноси све трошкове око протоколације, плаћа порезу, одговара пред властима и сноси сву одговорност, а онај трећи само скупља чист приход. Зато се сви носиоци фирме, односно мужеви, бране на све могуће начине од тих тајних ортака али им то увек не успева.

Ето, ја имам комшију, еснаф човек што кажу, Леп, млад и на положају. Ваљда зато што је имао сва ова својства он је био много сигуран у себе па није водио рачуна о радњи и тако се појавио — ортак. Старији, ружнији али богат и кавалер. И баш када је наишло ово стање, носилац фирме осетио да има ортака и почео да се буну, али му жена каже:

— Прво, твоје су сумње неоправдане и глупе, а друго он нам је користан. Видиш све нам набавља и довлачи и без њега би ишло врло тешко.

Муж се разбеснео још више и

отишао залупивши врата али када је остао сам, он се расхлади и поче мирно размишљати. Јест да трпи понос и осетљивост, али џепу је лакше, а данас људи носе у џепу срце, поштење и понос и кад је џеп у реду, све је у реду, а кад џеп не ваља не вреди ти ни понос ни поштење, ни карактер. Размишљао човек, размишљао и на послетку смислио:

— Ја ћу да се правим луд, а она нек крши врат. И онако жену не можеш сачувати, као ни воду на длану. Чим се мало мрднеш, вода се проспе а жена врдне. Нек' је носи ђаво, а од оне будале биће вајдице.

И тако се ортак учврсти и сада радња цвета. До душе, у овом је случају тајни ортак примио и један део материјалних обавеза, али је морални жирант још увек муж.

Уосталом, нема данас савршене трговине.

Особито нема трговине без ризика. А и брак је нека врста трговине. Сваки, ко се жени, узима мачку у џаку.

ЦИЛЕ

Тако је време

— Зашто сте напустили раније место?

— Господин није пушио.

◆◆

У свађи муж каже жени:

— Ти си толико страшна да ниједан човек не би могао да живи с тобом у љубави.

— Вараш се, каже она. Могу ти помоћу сведока доказати да си у великој заблуди.

◆◆

Вереница разговара са својим вереником:

— Сигурно ћу бити сретна с тобом. У картама ми стоји да ћу имати пуно млађих.

— Јесте, драга моја... али... знаш... не све у исто време.

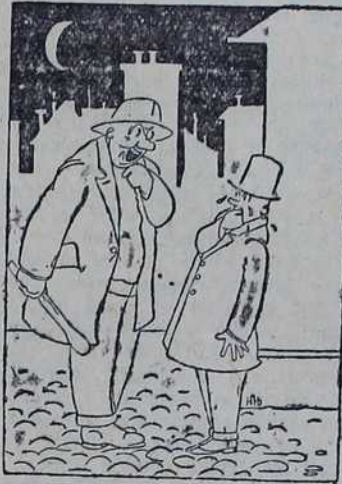
После венчања

Он: Тако бих волео да је сада вече.

Она: И ја, мили мој!

Он: Није могуће?! Зар и тебе жуље ципеле?

УСЛУГА

— Захваљујем вам за ваш изврсни бућелар. А сада ћу мало да удесим ваш цилиндер нека мој колега на ћошку види, да сте већ прошли кроз моје шаке.

У СУДУ

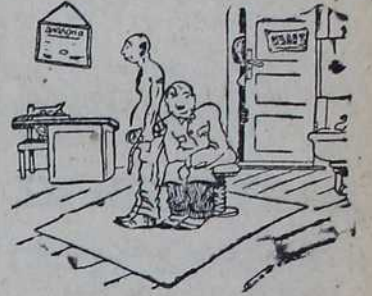
Судија: Где сте се ви налазили кад је оптужени испалио први метак?

Сведок: Отприлике три метра од њега.

Судија: — А кад је опалио други пут?

Сведок: — Па, налазио сам се на растојању од 150 до 200 метара.

Ујак (на чијем колону јаше мали Стевица): Свиђа ли ти се ово? Стевица: — Свиђа ми се, али би лепше било на правом коњу.

— Хм, слезина ми се никако не допада!

— Ни мени господине докторе. Ја много више вољем бубреге.

Лако признање

— Морам да ти ипак признам после три године, да неznam писати на машини.

— Богами, комшија морам да вам се пожалим. Ваша живина скоро свакодневно прелази у моју башту.

— То сам и претпостављао, јер ми се никако не враћа.

А (отварајући врата телефонске кабине, огорчено): »Хоћете ли већ једном окачити слушалцу, ево четврт сата како стојим и нисте отворили уста!»

В (Мирно): Варате се, ја разговарам са својом женом.

— Преко пута нас станује један младић који увек гледа у наше прозоре кад се ја облачим. Дај ми хиљадарку да купим завесе, каже жена мужу.

— Не бој се, тај човек ће сам купити завесе.

Нову богаташицу питају у једном друштву:

— Јесте ли јуче били на Гогољевој »Женидби«?

— Не, одговорила је она, мој муж је честитао телеграмом.

У заклону

— Чудновато, сада не цвокоћете зубима од страха?!

— Како да цвокоћем кад сам зубе заборавио на ноћном столу.

Жена: Не заборави да сам се за тебе само из сажалења удала. Муж: Да знаш колико бих ти био захвалан када би хтела опет из сажалења да се раставиш од мене.

КО ЈЕ БОЉИ

Препиру се два трговца ко је бољи и вештији од њих.

Први: — Знаш ли ти да бих ја сто пута пре тебе продао но ти мене једанпут.

Други: — Знам, јер за тебе не би нико дао ни пет пара.

— ...А сада, господине докторе, реците ми како сте успели да сачувате своје здравље!

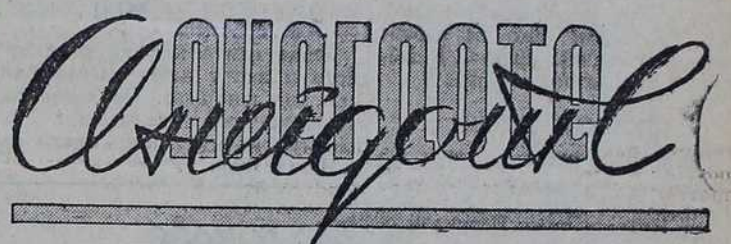
— Врло просто. Живео сам од својих рецепата, али никад се њима нисам служио.

Брачни дијалог

Она: — Рекла би да волиш цигарете више него мене.

Он: — Знаш ли, драга моја, кад пушим, знам да само ја уживам у тој цигарети.

Вешти одговор

Цар Јосиф II је волео да на путу остане непознат чак и кад је с пратњом ишао. Једном је с великом пратњом дошао у Лемберг, узео собу у гостионици и почео да се брије. Крчмарица се појави и упита га да ли нешто фали. Вртела се затим по соби тобожњег дворског чиновника, али не могавши дуго да обузда своју радозналост она га најзад упита:

— Извините, Ваша Милост, ако смем да вас питам, какву службу вршите код Његовог Величанства?

— Ништа нарочито, одговори мирно Цар, а сад га баш бријем!

Филозоф и љубав

Француски филозоф Волтер имао је срећу да задобије наклоност једне лепе госпође, па чак и да мужа њеног избаци из седла и замени га у њеном срцу. Али жене воле промену. Тако је и Волтер елиминисан а на његово место дошао трећи, Сен Ланбер. Том приликом спевао је Волтер свом наследнику једну кратку строфу:

„Сен Ланбере, када цвета Цвеће за те миром мири, Када тебе ружа сретам, Мени њено трње вири.“

Нашао начин

Принц Евгеније Савојски поседовао је једну значајну збирку слика, која је била смештена

у одајама бечког градског дворца.

Једном приликом показивао је од своје уметничко благо једном високом посетителу. Обојица су корачали кроз салу у којој су слике биле смештене, кад изненада посетилац застаде и зачуђено се загледа у једну слику. Она је представљала једнога од најљућих Евгенијевих непријатеља, француског министра Лувоа.

Принц је погоднио мисли високог госта и смећећи се објасни:

„Ето видите! Овако сам најзад приморао непријатеља да ми гледа право у очи...“

— Она је постала твоја жена! добаци један, који увек другоме упада у реч и све зна, а да не сачека крај приче. Писац се почеше иза увета.

— Не, Зага је била већ удата! Она је постала моја свастика!

— Аха, сад знам, дошла је и њена сестра у кафану и овај је...

— Опет си се пребацио, мој брзоплетко!

— Њен муж је дошао са својом сестром и она је сада моја драга, тако чудновато и узгред нађена жена.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач „Просветна заједница“ а. д.

Телефон редакције: 24-822. Штампана „ЛУЧ“, Београд, Крајлице Наталије бр. 100.

Незгодна жена

- Моја жена има најгоре памћење, што се може замислити.
- Шта! Много заборавља!
- Напротив, све памти.

Споразум

БОДЉЕ

Спортички епиграм

Код судија са фудбала Клевета је нека пала Осветом узваре груд Играчко се лице смеши Да судиски тај спор реши Мора да се петља суд.

ПРЕСЕЛА ИМ ПИЈАЦА

Играчи С. К. 13 ишли прошле недеље на обреновачку пијацу али су успели само да пазаре четири гола, које им је С. К. Богољуб бесплатно уступно.

ДОЦКАН СТИЖЕ

Последњих неколико трка истрчано је без допинга и намештања али је публике опет било мало. Није ни чудо. Испуцали се људи и остали шворц, па више немају са чим да покушају срећу. Сва је срећа што је тркачка сезона завршена.

ПИШМАН КЛУБ

Б.С.К. би требао да промени име и да се назове С. К. Пишман. Прво су хтели сви фудбалери да се испишу, ал нису; затим су то исто хтели лакоатлетичари, па нису а сада то хоће бициклисти, али је вероватно да ће се и они попишманити.

ТРАЖЕ ХЛАДОВИНУ

Амерички спортисти са Пацифика, којима је тамо било врућина, утекли су у жарку Африку да траже — хладовину. Постоји опасност да тамо буде још већа жега него на Гвадалканару.

Као кец на 11

— Јесте овде говори твоја слатка луткица!

Споразум са покојником

Умро неки милионар циција, па остави сав иметак синочима уз погодбу да му у ковчег ставе 40.000 динара, јер је он том свотом започео посао. Лукави синови метнуше у ковчег меницу на 40.000 динара, обезвујући се да ће исплатити суму са каматама, чим то отац буде захтевао.

Сваке недеље ПРИЧА

НОВО ОДЕЛО

Имам презимењака. Дobar и солидан човек, није да кажете неки хоштаплер или тако нешто, али опет ми и правно велику несрећу, већу него да ми је и згори непријатељ. Просто ме уништио, ишчупао из корена. И то само зато што је он мали и дебео, а ја висок и сув.

Имао сам одело, јединче у мајке, које сам чувао као очи у глави, али све је у природи пролазно, па тако и моје одело. Прогледаше лактови, панталоне се усунуше а колена постадоше провидна. Баш се више не може да носи. Па што не изгледа лепо не би ме много женирало, али брата, у новембру, пуном влаге и студи, бије хладовина па у том оделу не могу душу да згрејем. Стално дрхтим као цуле па изгледам као човек који се купа у топлој води па изашо на балкон. Окрени, обрни, морао сам да се постарам за ново одело. Продадох сат и једну табакеру, додадох и целу плату коју сам узео аконто и набавих леп тегет штоф и потребан „дугер“. Сав срећан отрчах код мога старог кројача Мике и упитих га може ли да ми сашије одело.

— Могу, господине Павловићу и одмах ћу да га узем у посао, само да вам узем меру. И узе човек ону панталону па ме измери уздуж и попреко и све записа у ону књигу. Лепе видех када човек записа: Павле Павловић.

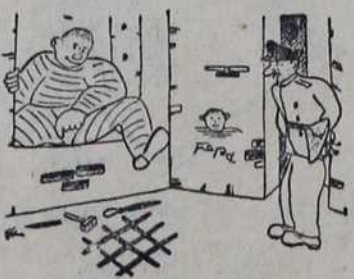
— Кад ће бити проба? — питах ја излазећи из радње, а снајдер Мика ми вели:

— У суботу!...

Једва сам чекао да дође субота и већ у девет часова био сам код снајдера. Он човек од речи, чим ме виде, викну:

— Стојане, дај оно одело за г. Павловића.

Дрхтао сам просто од нестрпљивости да пробам ново одело и за час, иза онога облигатног снајдерског паравана, сфлиндрих моје прње и обукох нове панталоне. Капља хтеде да ме удари. Панталоне широке као

— Де, не плашите се! Знате неко ми је куцао на прозор.

— Молим вас где се у овом парку налази статуа бацача диска.

лалинске гаће а кратке као да сам узимао меру у бари Венеције.

— Мајстор Мико! — закукаха ја из гласа. Шта је ово?

Дође и мајстор и кад ме виде, зграну се човек.

— Какво је то чудо! — узвикну он. Па кројио сам по мери. Ево да видите. И оде човек и донесе књигу поруџбина и ја прочиташ својим очима: Павле Павловић. Зачудих се и ја како је могао мајстор, који ми годинама шије, тако да погреша, када се он сам сети:

— Јао, па то је мера господина Паје, судије који је у ропству. Куку шта урадиш?...

— Има ли спаса? — упитих ја устрептала срца...

Мајстор Мика се почеша по глави.

— Богами нема! Мора да се уступи некоме који је мали и дебелушкаст.

— Па зар ја сад да тражим са свећом по Београду некога који ће да носи моје тако мучно стечено одело — заваних ја, а мајстор Мика ми вели:

— Јес, брате! Много незгодно! ал' тако се третило. Ја ћу да изгубим зараду за мој рад а ви ће нешто да попустите од цену па ће се некако извучемо...

И сада ја идем у моме поцепаном оделу по Београду и тражим неког малог и дебелог чо! века који хоће да купи ново одело.

Има доста малих људи па и дебелушкаста могу да нађу али неће брата да плате ни половину онога што мене кошта. И ја већ видим моје добро јутро. Макар како се ово свршило ја имам да гурам овако поцепан.

Ето како презимењак и расејани снајдер могу да упропасте човека за цео живот.

Бодликаве ИСТИНЕ

Велики човек треба да има само једну слабост и одмах се мали осећа да му је раван.

Скроман човек држи да је тешко оно што не може, а нескроман оно што може.

Човек прима нежност, жена се роди с њом.

Несрећна је жена, коју задовољство чини срећном.

Зависта је чудно: сличне осећаје називамо симпатијом, а сличне мисли — плагијатом.

Ћутљиви људи су за брбљивце обично непријатни, јер брбљивци никад не знају о чему ћутљивци — ћуте.

Углаћеност без образовања лакше прође кроз свет него ли образованост без углаћености.

Има људи који непрестано говоре, а ништа не кажу.

Радуј се ако осећаш да се можеш ослонити на друге — али се не ослањај ни на кога.

Приче о малом Перици

Када видим неког кочијаша како туче магарца и када ја тога магарца одбраним, каква ме је љубав нагнала да то учиним? — пита учитељ ученика.

— Братске! — одговори мали Перица.

Наивна срџба

Средином прошлога века играла је у Лионском позоришту шармантна глумица „госпођица Ман, која је због своје лепоте и свог истинског талента уживала велику наклоност публике. Због тога је она, усталом потпуно оправдано, и имала привилегију дирекције истог позоришта — изражену у — 20 хиљада франака годишње плате.

Један богати банкар затражи исту привилегију и за неку другу глумицу иначе његову штићеницу и у том смислу госпођици Ман упути предлог да уступи своје место овој другој, уз извесну отштету. Али лепа глумица је енергично одбила све понуде, изјавивши:

— Није ми апсолутно могуће. Са мање од 35.000 франака годишње — не могу да живим. Мој љубавник ми даје само 15000 и пошто ја немам иначе никакву имања, запала бих у велике неприлике, када би ми се тај позоришни приход смањо.

Кад се за ову изјаву сазнало у Лиону једна тамошња угледна дама чудила се сасвим наивно:

— Срам је било, да је срам буде. Требало би је спалити. Та то је од Бога грехота — имати љубавника који даје петнаест хиљада годишње. Она краде хлеб који би био довољан за петнаест поштених жена!...

— Зашто носите тај сат, кад можете џепни.

Човек без талента

Један трговац прича свом познанику:

Требало је петнаест година, па да увидим да немам ни најмање смисла за трговину.

РАЗЛИКА

— Покажите ми, молим вас, један брилијантски прстен.

— Врло радо, хоћете ли прави, гарантован прави или истински брилијант.

ОПАСНОСТ ЈОШ НИЈЕ ПРОШЛА

— Дакле, ваш болесник је ван опасности?

— Сумњам, лекар је рекао да ће опет доћи.

УСПЕО ТРИК

Жали се један београдски фотограф својим пријатељима на своје муштерије. Све, прича он, направе тмурна лица кад се фотографују на им после слика не ваља.

Слушали пријатељи фотографа па му тек рекли:

— Не умеш брајко ти то... Чек ми да ти дамо савет... И дали пријатељи свом пријатељу фотографу добар савет. А фотограф сад трља руке. Јер све оне које он фотографише испадају на слици ведри и насмејани. А знате зашто?

Зато што, научили га тако пријатељи, кад неко седне пред објектив да се фотографише он му каже: »Погледајте на ово асталче!« У истом тренутку смекне чаршав са асталчета и на њему се укажу ови артикли: бела као снег погана, сир, шунка, пакло »Ибра«, колачи и сендвичи — и лице се само до себи развуче у осмејак.

— Ако ми не кажеш коме пишеш, Јело, тада нећу проговорити с тобом ни реч! — А ако ти то ја кажем тада тек ти нећеш говорити самном.

САДРЕМЕНА

Мире

Хармонија бојега

Седели су тад на клупи...
Било хладно зимско вече...
Загрли је он и рече:
»Полудет ћу ја од среће!

Хоћеш, драга, ти на месец
Да нас двоје полетимо
И у царству дивних снова
Тамо срећно да живимо!

Ал' уздахну болно драга...
Тужно беше њено лице...
»Ах, не могу... имам пробу
Сура ја код кројачице!

Принц из бајке

Просили ме људи без замерке
Инжињери — професори —
ретке зверке

Сва елита и класа виша
Просилаца пљустала је киша
Ал, све их одбих због принца из бајке

Што носи лаковане опанке
Шта ће мени с корзоа, „лафови“
Без пет пара мондени, снобови
Ја ћу Милојка из Мокрог Луга
Узети за свога брачног друга
Ја чекам њега, принца из бајке
Правога сина сељачке мајке.

ИМА ВРЕМЕНА

Гост зове келнера и каже:
— Ево пола сата како се мучим да пресечем овај бифтек!.
— Немојте се толико журити,
Имате времена, до девет сати је отворен ресторан.

— Био сам на изложби ваших слика! Хоћете ли да радите за мене!
— Да вам израдим портрет!
— Не, већ да ми офарбате капљу и прозора.

Нема инспирација Лажу вас над кажу

Ви сте и сувише интелигентне да не бисте могли разумети те ствари.

Можеш правилно лице какво год хоћеш, али ја ти кажем да је то истина.

Да сам ја то онда знао, знаш ли како би им само показао!

Штета што и ти ниси био, дивно смо се провели.

Па ја би за тебе све учинио.

Огласи

Млад човек, лепе спољашности са добрим препорукама оженио би се трафиканткињом или пиљарицом. Године и спољашност споредно.

Оженио бих се женом са динара 100.000 мираза. Наводајиј дајем 50.000 и — жену.

Негде, између Маринкове баре и Калимегдана изгубио сам своју једину и последњу влас са главе. Пошто ми је то једина успомена на бујну косу, налазачу дајем награду.

Удао бих свастику уз коју слеђује мираз и дете.

Фрак и полуцилиндер узео би у замену за један пун џак. Тата из Прћиловицу.

Зна како ће живети

Чика Стева био је познат због свог тврдичлука но, иако је био богат штедео и живео врло оскудно. Једанпут се обрати једном свом познанику:

— Видиш, Јово, ти намилице трошиш твоју готовину, зар не помишљаш да ће доћи дан када нећеш имати ни паре? Како ћеш онда живети?

— Као и ти, газда Стево...

Конференција

Син: — Тата шта је то конференција?

Отац: — То је дете седница на којој треба да се реши идући састанак!..

Глуви певач

На једном домаћем концерту, док је неки певач досадно зајвјао, Тристан Бернар упита свога суседа:

— Докле ће овај да се дере?

— Није он крив, одговори сусед.

— А, зашто? упита Тристан Бернар.

— Глув је. Он себе и не чује.

— Па онда му реците да је завршио! рече славни хумориста.

Матерњи језик

Мали Перица пита свог оца:

— »Тата зашто се увек каже »Матерњи језик?«

— Зато сине, што је најдужи!

Змајев одговор

Послао неки ученик гимназије почетник — Змај Јови за лист »Невен« своју песму. У писму замолио Змаја да му у листу одговори каква је песма да ли добра или рђава, али одговор да буде такав да га остали читаоци не могу разумети. Змај изиђе у суерет дечаку и у »Невену« изађе отштампан одговор, на шатровачком.

— Сма-пе је-ни бра-до!

Она (лекару): Господине докторе, разболела сам се од претераног рада.

Лекар: Покажите ми, госпођо језик.

Жена жандарма (буди мужа): Устај, Јово, лопови су у кућу.

Жандарм: Трчи, зови жандара, ја ноћас нисам дежуран.

Две пријатељице разговарају:

— Како можеш да се удаш за таквог човека! Он је глув, слеп и глуп.

— Драга моја, то је најбоља гаранција за миран и срећан породичан живот.

РАЗУМЉИВО

— Слушај, мужићу твој пријатељ неће имати ништа против тога да ручам у пижами!

— Он ће бити очаран али ја... не!

— Ето, биоскопско платно је добило трећу димензију: дубину...

— А мој џеп је добио четврту димензију: празнину...

— Ноћас сам се дивно провео. Жао ми је само што се нисмо срели. Где си ти био синоћ?

— С тобом, до јутрос!

— Кад је ваш рођендан?

— Тридесет првог марта.

— Добро сте прошли. Да сте се родили један дан доцније, нико вам не би веровао.

— Јуче сам опрала панталоне мога малог Николе и оне су се толико скупиле да их он више не може обући.

— Сад оперите Николу.

Она: У целом зоолошком врту мени се највише свиђа оно мало маче. А вама?

Он: Мени ви, госпођице Даро.

Радознала

— Баш ме много интересује како ће пренети моју фигуру на овај формат

Разумело се

— Ко каже да сте криво спојени! Примариус није никад у целој својој пракси никог криво спојио!

Није могуће

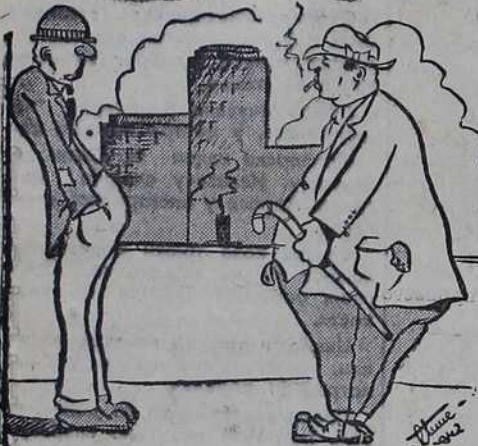

— У току последњих година превезено је београдским трамвајима 20 милиона лица.

— Којешта. То се они само хвале. Толко људи нема у целој Србији.

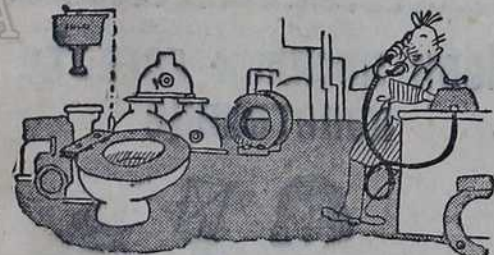

— Није никакво чудо, што немаш идеја. Како те може муза пољубити, када си необријан!

— Замисли молим те! Мојој жени упала трунка у око, и то ме коштало 500 динара.
— Није то ништа, мојој жени упала у око сребрна лисица и то ме коштало 10.000 динара.

На праву адресу

— Порцеланске шоље можете добити код нас... али један одговарајући чајник, нажалост, немамо!

— Ево ти десет динара, иди па купи себи бонбоне.
— Нећу.
— Па шта хоћеш онда!
— Хоћу да видим.

Шейка Ројка одговара

Милчету. — За испуцале руке најбоље је сретство носити рукавице приликом прања веша и судова.

Беби. — У моје време помагало је крило од слепог миша да се поврати изгубљена љубав али данас модерне девојке знају ефикаснија сретства.

Олгици. — Ако хоћеш да видиш у сну суђеног ти стави под јастук следеће предмете: кашичицу славског жита, (са твоје славе), огледалце и три длаке из репа коња белца. Први мушкарац који ти се појави у сну биће твој суђеник.

Микици. — Главобоља долази из три разлога: Од пића, брига и љубави. У сва три случаја помаже аспирин а није рђаво ни лупање главе о зид.

ПРИВРЕДА

ИЗ ЦЕНТРАЛЕ ЗА ГВОЖЂЕ И МЕТАЛЕ

Пажња. — Гвожђарска фирма «Средоземно море» добила је неограничену количину старог гвожђа и других метала. Опомињу се заинтересована лица да могу гвожђе код ове фирме набавити без дозволе Централне за гвожђе и метале.

ИЗ ЦЕНТРАЛЕ ЗА ХЕМИЈСКЕ ПРОИЗВОДЕ

На молбу Черчила, Централна му је издала дозволу за набавку сто литара Хофманових капљица, пошто му је срце из жалости за Совјетијом јако попустило.

ИЗ ЦЕНТРАЛЕ ЗА ТЕКСТИЛ

Саопштење. — Изузетно од последњих прописа, Централна за текстил дозвољава Стаљину да слободно набави пет стотина комада марамича. Марамиче су му потребне да брише сузе кад плаче и моли Черчила и Рузвелта за помоћ и за отварање другог фронта у Европи.

— Ја ћу увек свакоме саветовати да се не дружи с будалама.
— Само немојте саветовати то вашим познаницима.

— Јесте ли били у галерији слика?

— Не, ја идем само у ложу.

Женске вести

Свакодневни приказ на Атлантику

— Она се чуди, што се ми не чудимо више кад неки брод оде у ваздух.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

СЛАВЕ

Своје Крсно име прославићу у породичном кругу, у пансиону У.Г.Б. Сима Симић, дрвар.

Светога Архангела Михаила нећу ове године славити, пошто сам ухваћен у јексик мери и мењам патрона — Созонтије Релић, пекар.

Због жалости у породици ове године нећу славити свога патрона светог Рузвелта — Цугавили-Стаљин.

ВЕНЧАЊА

Мој син Степа, спекулант оvd венчао се 18 ов. м. са г-ђицом Марицом, ћерком У.Г.Б. Честитања код младиних родитеља.

Господин Лаж, син Винстона из Беле Куће венчаће се 22 ов. м. у Кремљу са госпођицом Преваром, јединицом г. Стаљина. Честитање у Сибиру.

НЕ ПОЗНАЈЕ ГА

Берберин: Ви тврдите да сте се код мене бријали, а ја апсолутно не могу да вас се сетим.

Муштерија: Разуме се да не можете кад су ране зарасле.

Испретурани огласи

Седамдесетогодишња старица, сама и болесна тражи познанство млађег човека, доброг за вучу, као и за јахање.

Добро очувана бединерка на два спрата, у центру продаје се.

Фризерски салон изгубљен у трамвају. Наласачу следеће неграда. Адреса у електричној централни.

Санска коза тражи познанство млађег човека заједно са коњском опремом. Понуде на «визит-кост».

Цвеће и други ковачки артикли, учествују као артисти у цинкографији «Авала».

Првокласан бицикл са докторатом, потребан као кино апаратура за шпајз.

Уметничке слике, златан накит и тепихе купује народна кујна на литар.

Помадом «Тамера» најбоље ћете сачувати ципеле, кожне капуте и друге меснате производе.

Гушчије перје и другу кућну гамад добићете, по најповољнијим ценама, у кројачком салону «Венера».

Кад је велика навала

— Јао, Мицо, ноћас сам изгубила прстен у кревету.

— Па то је лако. Наћи ћеш га...

— Јест, кад би знала у кога да сумњам.

Насмеша пошта

Виолети: Јача су двојица него сам Радојица. Зато сте Ви изгубили и мужа и пријатеља. Али, ми се надамо да ћете пријатеља наћи одмах а за мужа се мало стрпите.

Малом Змају: Рукописе смо примили само не знамо да ли је то поезија — или проза. Морамо вам рећи да сте погрешили адресу. Ми нисмо ћачки лист за неуспеле покушаје.

Сликару: Пошаљите нам ваше цртеже а другог усрећите са вашом књижевном продукцијом.

Ономе што све зна: Пре него што се упустите у прогнозе, распитајте се за пророке после Христа.

Зорици: Разумемо твој бол, али твоја трагедија не интересује ширу јавност зато је твој рукопис остао у нашем кошу.

Пајкану: Кад стално пздају «двојке» и «тројке» онда се коцкице дотерају па иде све по лоју.

Чика Сими: Ако вам је жена млада, онда је лако наћи лек за њену нервозу. Узмите младог самца у кућу. Ако је стара, онда лека нема.

— Драги, нећемо се моћи венчати. Отац је ноћас цело имање изгубио на картама.

— Не бој се ништа! Ја сам се с њиме коцкао!

Поверилац: — Докле ћу ја за свој новац да се пењем на ваш проклети пети спрат?

Дужник: — Не мислите ваљда да ћу за вашу љубав да се преселим у партер?

Код фотографа: — Желите ли велику или малу слику?

— Малу.

— Онда, молим, затворите уста.

— Јесте ли сасвим сигурни да ће ме овај појас за спасавање одржати на површини воде?

— Гарантујемо вам, господине. Ако вас не одржи, дођите и ми ћемо вам вратити новац.

Нови послани госпође капетанице

— Мах, однесите ово писмо на пошту, само што брже.

— Не брините ништа, што се тиче брзине, био сам Мах Артуров војник.